

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.618/VR
van 24 januari 2017

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Abänderung des Königlichen Erlasses vom
26. Juni 1987 zur Ausführung von Artikel 119*bis* der
koordinierten Gesetze über die Familienbeihilfen für
Lohnempfänger’

Op 8 december 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Gezondheid en Sociale Aangelegenheden van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Königlichen Erlasses vom 26. Juni 1987 zur Ausführung von Artikel 119bis der koordinierten Gesetze über die Familienbeihilfen für Lohnempfänger’.

Het ontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 19 januari 2017. De verenigde kamers waren samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, voorzitter, Pierre VANDERNOOT, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH, Luc DETROUX, Wouter PAS en Wanda VOGEL, staatsraden, Marc RIGAUX, Michel TISON, Sébastien VAN DROOGHENBROECK en Marianne DONY, assessoren, Bernadette VIGNERON en Greet VERBERCKMOES, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Xavier DELGRANGE, eerste auditeur-afdelingshoofd, en Brecht STEEN, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 januari 2017.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85bis.

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe de grensbedragen te actualiseren waaronder de kinderbijslaginstellingen kunnen afzien van het navorderen van de hun verschuldigde sommen door middel van een gerechtelijke procedure, de invordering van de hun verschuldigde sommen door gedwongen tenuitvoerlegging alsook de terugvordering van de hun verschuldigde sommen als de terugvordering door inhouding op later verschuldigde bijslag niet mogelijk is. Dit wordt bewerkstelligd door de nominale grensbedragen aan te passen (de artikelen 2, 3 en 4 van het ontwerp) en deze vervolgens te koppelen aan het indexeringsmechanisme dat is geregeld in artikel 76*bis* van de ‘Algemene Kinderbijslagwet’ van 19 december 1939 (artikel 5 van het ontwerp). Daartoe worden verschillende wijzigingen aangebracht aan het koninklijk besluit van 26 juni 1987 ‘tot uitvoering van artikel 119*bis* van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders’. Van de gelegenheid wordt ook gebruik gemaakt om het opschrift van dit koninklijk besluit aan te passen (artikel 1 van het ontwerp).

De ontworpen regeling treedt in werking op de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin de laatste deelentiteit deze wijzigingsbepalingen in het *Belgisch Staatsblad* heeft bekendgemaakt (artikel 6 van het ontwerp).

2. Voor het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 119*bis* van de ‘Algemene Kinderbijslagwet’ van 19 december 1939.

BEVOEGDHEID

3. Krachtens de artikelen 4, § 2, van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’ en 5, § 1, IV, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (BWHI) is de Duitstalige Gemeenschap bevoegd voor “de gezinsbijslagen”, en dit vanaf 1 juli 2014.¹

4. Uit artikel 94, § 1*bis*, BWHI en artikel 5 van de wet van 31 december 1983 blijkt echter dat tijdens een overgangperiode de normeringsbevoegdheid van de Duitstalige

¹ Zie de toelichting bij het voorstel van bijzondere wet ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’:

“De bevoegdheid inzake gezinsbijslagen omvat de volledige bevoegdheid voor zowel de kinderbijslag (...) als de geboortepremies als de adoptiepremies. Ze omvat de gehele kinderbijslagregeling voor werknemers, voor zelfstandigen, voor overheidspersoneel (met inbegrip van het personeel dat afhangt van de federale overheid en de diensten of instellingen die hiervan afhangen), alsook de gewaarborgde kinderbijslagregeling. Het betreft zowel de bevoegdheid voor de gewone kinderbijslag als voor de toeslagen.

De gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie beschikken ter zake over de volledige wetgevings-, uitvoerings-, en controlebevoegdheid. De gemeenschappen zijn onder meer volledig bevoegd voor het bepalen van het toepassingsgebied, de rechthebbenden die het recht op kinderbijslag openen, de rechtgevendende kinderen, de bijslagtrekkenden, het bedrag van de kinderbijslag, het ontstaan en behoud van het recht op kinderbijslag, de betaling van de kinderbijslag en het administratief beheer. Ze kunnen de bestaande regelgeving, elk wat hen betreft, opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen. Die bevoegdheid zal uiteraard met naleving van de hogere normen (met inbegrip van de internationale normen) worden uitgeoefend en onder meer van artikel 23 van de Grondwet (...), *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 68.

Gemeenschap beperkt is, zowel op het vlak van de uitbetaling en het administratief beheer van de gezinsbijslagen, als op het vlak van de inhoudelijke regeling.

Om de continuïteit van de uitbetalingen te waarborgen, heeft de bijzondere wetgever voorzien in een overgangsperiode waarin de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) een beroep moeten en vervolgens kunnen doen op de huidige betalingsinstellingen² om, tegen betaling, het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen te verzekeren.

De overgangsperiode wordt geregeld in artikel 94, § 1bis, BWHI. Dit artikel bepaalt in essentie dat gedurende een beperkte periode (minstens tot 1 januari 2016 en ten laatste tot 1 januari 2020) de instellingen die belast zijn met het administratief beheer en de uitbetaling, tegen vergoeding, belast blijven met hun taken. Artikel 94, § 1bis, BWHI behoudt als dusdanig geen bevoegdheid voor de federale overheid om nog aspecten van de gezinsbijslagen te regelen, maar bepaalt dat, zolang een gemeenschap tijdens de overgangsperiode niet zelf instaat voor het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen,³ een gemeenschap of de GGC geen wijzigingen kan aanbrengen aan de essentiële elementen van dit administratief beheer en van deze uitbetaling of van de regels die een significante impact hebben op het beheer en de uitbetaling. Het derde lid verduidelijkt dat hiervoor enkel de gemeenschappen en de GGC gezamenlijk via een samenwerkingsakkoord kunnen instaan, na overleg met de huidige betalingsinstellingen.

De gemeenschappen en de GGC kunnen dus thans niet eenzijdig essentiële elementen van het administratief beheer of de uitbetaling regelen noch bepalingen ten gronde aannemen die een significante impact hebben op het administratief beheer of op de uitbetaling van de gezinsbijslagen. Dergelijke wijzigingen kunnen de gemeenschappen en de GGC enkel gezamenlijk aanbrengen door een samenwerkingsakkoord te sluiten, volgens de nadere regels opgenomen in het genoemde artikel 94, § 1bis, BWHI.

5. De wijzigingen die het ontwerp aanbrengt aan het koninklijk besluit van 26 juni 1987 kunnen dus enkel in een besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap worden doorgevoerd indien ze geen betrekking hebben op de essentiële elementen van het administratieve beheer of de uitbetaling, noch op de regels ten gronde die een significante impact hebben op het administratieve beheer of op de uitbetaling van de gezinsbijslagen.

² Dit zijn volgens de toelichting bij het voorstel van bijzondere wet ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’: “RKW, RSZPPO, de kinderbijslagkassen, de sociale verzekeringskassen, de overheden die de kinderbijslag uitbetalen al dan niet samen met de wedde, enz.”, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 72.

³ Wat pas mogelijk is in de tweede fase van de overgangsperiode, die loopt van 1 januari 2016 tot uiterlijk 31 december 2019.

In dit verband stelt de Raad van State, afdeling Wetgeving, vast dat het beheerscomité van het federaal agentschap voor de kinderbijslag (FAMIFED), in zijn voorstel nr. 251 van 12 januari 2016, waarin de ontworpen wijzigingen worden voorgesteld, van mening was dat het ontwerp geen essentiële elementen in de zin van artikel 94, § 1*bis*, derde lid, BWHI betreft. De gegevens waarover de afdeling Wetgeving van de Raad van State beschikt, nopen haar niet tot een andere conclusie.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME